

# РЕШЕНИЕ

№ 11396

гр. София, 02.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,**  
в публично заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Дияна Николова**

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **915** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.76, ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.  
Образувано е по жалба на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория РАМУС” ООД, представлявано от управителя доц. д-р Р. Д. М., срещу Заповед за налагане на санкции № РД-01-677/17.12.2024г. на директора на Районната здравноосигурителна каса /РЗОК/-Л..  
Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че проверката е извършена без да са спазени редът и условията за това, в резултат на което административният орган достигнал до неправилни констатации за наличие на извършено нарушение. Същата не била открита и проведена в присъствието на лице с представителна власт, а заповедта за извършване на проверката не била връчена при откриването ѝ, а на по-късен етап, след като проверката вече е била извършена. Неправилни и необосновани били изводите в съставения за проверката констативен протокол. При съставянето на последния пълномощник на жалбоподателя представил за сверяване оригиналите на направленията с подпис на пациента, а копия от същите били представени със становището на дружеството, въпреки това не били съобразени от административния орган. Неправилно бил определен и размерът на наложената санкция.  
В съдебно заседание искането за отмяна на оспорения акт се поддържа чрез юрк.Х.,

който претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки, които представя.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.С. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Поддържа, че не са спазени правилата, регламентирани в ЗЗО и Националния рамков договор, предвиждащ, че изпълнителят на медицинска помощ и медико-диагностична дейност трябва да съхранява надлежно документацията, каквато се явяват направленията за медицинска дейност. В случая е било констатирано такова неизпълнение като в заявителните документи не бил посочен друг адрес освен адреса в [населено място]. Поради това извършената в [населено място] дейност не била в предмета на договора. Претендира разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, подадена е от лице, което е адресат на акта и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, с оглед обстоятелството, че оспорената заповед е съобщена на 10.01.2025г. /известие за доставяне на л.12 по делото/, а жалбата е подадена в РЗОК на 23.01.2025г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Разпоредбата на чл.72, ал.2 ЗЗО предвижда, че контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица - служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК - контрольори. Управителят на НЗОК или оправомощено от него длъжностно лице може със заповед да разпорежи извършване на проверка от контрольори от РЗОК с участието на служители на НЗОК. Ал.3 на с.р. гласи, че служителите на НЗОК по ал.2 могат да извършват проверки на територията на цялата страна по заповед на управителя на НЗОК или на оправомощено от него длъжностно лице. Служителите на РЗОК - контрольори, могат да извършват проверки на територията на съответната РЗОК по заповед на нейния директор или на оправомощено от него длъжностно лице, както и проверки на територията на съответната РЗОК или на територията на друга РЗОК по заповед на управителя на НЗОК или на оправомощено от него длъжностно лице.

Според разпоредбата на чл.74 ЗЗО контролните органи по чл.72, ал.2 осъществяват дейността си чрез планови и внезапни проверки и по повод подадени жалби /ал.2/ като при установяване на нарушение по чл.73, ал.1 /вкл. във връзка с вида и обема на оказаната медицинска и/или дентална помощ по договор с НЗОК/, съответното длъжностно лице по чл.72, ал.2 съставя и подписва протокол, в който описва установените факти. Екземпляр от протокола се предоставя на лицето - обект на проверката, срещу подпис, а копия от него се изпращат на управителя на НЗОК,

съответно на директора на РЗОК и на съответната районна колегия на съсловната организация на лекарите или на лекарите по дентална медицина /ал.3/. Лицето - обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал.3 /ал.4 на чл.74 ЗЗО/. Според ал.5 когато лицето - обект на проверката, не изрази становище по ал.4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал.3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директора на РЗОК, в рамките на предоставените му от закона правомощия.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните за административния акт реквизити, посочени в разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК.

При издаването ѝ не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Заповедта е издадена в резултат на проведената процедура по извършване на проверка на лечебно заведение, сключило договор за оказване на болнична медицинска помощ с НЗОК. Проверката е извършена въз основа на заповед на директора на РЗОК, в която са определени нейният предмет, лицата, които ще извършат проверката, началната ѝ дата, като препис от заповедта е връчен на проверяваното лице. За резултатите от проверката е съставен протокол в съответствие с разпоредбата на чл.74, ал.3 ЗЗО, препис от който е връчен на проверяваното лечебно заведение като му е предоставена възможност да депозираща възражение срещу описаните в него констатации.

Неоснователно намира съдът възражението на оспорващия за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се по-късно връчване на заповедта за извършване на проверката, тъй като тя е извършена на 17.10.2024г., а пълномощникът на дружеството на тази дата е отсъствал от [населено място] и е бил във фактическа невъзможност да я получи.

Съществено процесуално нарушение е това, което се отразява на изводите на административния орган по приложението на материалния закон и ако не е било допуснато крайният резултат би бил друг. В случая пълномощникът на дружеството е уведомен за проверката по телефона на 17.10.2024г., за което обстоятелство макар и да не са ангажирани писмени доказателства /по арг. от чл.18а, ал.7 вр. чл.26, ал.2 АПК/, жалбоподателят не отрича, видно и от свидетелските показания на П. Р.-Д.. Следователно не е налице нарушение на изискването по чл.26, ал.1 АПК. Отделно от това, жалбоподателят чрез пълномощника П. Р. е представил всички относими към случая доказателства при връчване на протокола от проверката. На последно място дружеството разполага с възможността да представи относими доказателства, респ. да поиска събирането им в хода на съдебното производство. Предвид това съдът намира, че не е налице допуснато съществено процесуално нарушение, както и не е нарушено правото на защита на оспорващия.

Страните не спорят и от доказателствата по делото се установява, че между оспорващото дружество и НЗОК на основание чл.59, ал.1 ЗЗО е сключен Договор за оказване на медико-диагностична дейност № 110884/09.10.2023г. с месторазположение на лечебното заведение [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК],

регистрационен № на ЛЗ [ЕГН] в ИАМН, Удостоверение за регистрация № 5279/27.04.2017г. от регистъра на лечебните заведения, профил на самостоятелната медико-диагностична лаборатория – клинична лаборатория. По силата на този договор изпълнителят се задължава да извършва съгласно Приложение № 2 към чл.1 на Наредба № 9/2019г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК, а възложителят се задължава да закупува и заплаща съгласно НРД за медицинските дейности 2023-2025г. медико-диагностична дейност /МДД/.

Със Заповед № РД-01-677/08.10.2024г. на директора на РЗОК-Л. е разпоредено извършването на проверка на жалбоподателя по изпълнението на посочения договор, която да се осъществи в периода 08.10.2024г. – 08.11.2024г. Видът на проверката е тематична със задача проверка на отчетена дейност. Заповедта е връчена на П. Б. Р. – упълномощен представител на дружеството, на 17.10.2024г. Жалбоподателят оспорва тази дата като твърди, че заповедта е връчена по-късно, при връчване на протокола от проверката. В подкрепа на това твърдение по делото са изслушани показанията на П. Р., регионален мениджър, която твърди, че на 17.10.2024г. е получила обаждане по телефона и е уведомена за проверката, но самата заповед е връчена по-късно, като вписаната дата на връчване не съответства на действителната. Не е присъствала при извършване на проверката, тъй като не е била в града.

За резултата от извършената проверка е съставен Протокол № РД-01-677/22.10.2024г., видно от който е установено, че на 19.07.2024г. е извършена МДД с код 01.13 Креатинин, 01.11 Глюкоза, 01.01 Кръвна картина, 01.23 Пикочна киселина на ЗОЛ Ц. С. Ч., Направление за медико-диагностична дейност № 242010029142/19.07.2024г. ЗОЛ е хоспитализирано за периода 19.07.2024г. до 26.07.2024г. в „СБАЛББ Троян“ ЕООД по КП 38 „Диагностика и лечение на хронична обструктивна белодробна болест – остра екзацербация“. Биологичният материал е взет от ЗОЛ и изследван на 19.07.2024г., а в информационната система е въведено на 22.07.2024г. С оглед това е прието, че са нарушени изискванията за работа с медицинската документация. Освен посоченото, проверяващият екип е установил, че не се съхраняват в лабораторията направленията за медико-диагностична дейност за извършените изследванията на ЗОЛ. Така установените нарушения са квалифицирани като такива по чл.55, ал.2, т.5 ЗЗО, чл.243, чл.244, ал.1, т.4, ал.2, б.б IV-т.1 и т.2, чл.245, ал.1 НРД МД 2023 – 2025г. и Приложение № 2 към него /първото нарушение/ и по чл.55, ал.2, т.5 ЗЗО, чл.243, чл.244, ал.1, т.4, ал.2, б.б IV-т.1 и т.2, ал.7 НРД МД 2023 – 2025г. и Приложение № 2 към него. Протоколът е връчен на упълномощен представител на дружеството на 22.10.2024г.

С оглед установеното при проверката, а именно липса на направленията за МДД на ЗОЛ Ц. С. Ч., същите са изискани от П. Р. с нарочно писмо от 17.10.2024г., впоследствие представени, като те и резултатите от извършените изследвания са приети като доказателства по делото. Не се спори, че направлението е отчетено и заплатено от НЗОК.

На 29.10.2024г. с вх.№ РД-01-677#2, в РЗОК-Л. е заведено становище от жалбоподателя във връзка с връчения му протокол, по същество представляващо възражение по направените констатации. В него е посочено, че на 19.07.2024г. пациентът е посетил филиал на лечебното заведение в [населено място], биологичният материал е взет на същата дата, което пациентът е удостоверил с подписа си върху направлението за МДД. Същите данни били отразени и в лабораторната система. Направлението за МДД било изпълнено на 22.07.2024г., която била датата на

завършване на дейността по направлението. С подписа си върху заявлението пациентът удостоверил, че към този момент не е хоспитализиран. Неправилна била констатацията, че в лабораторията не се съхраняват направленията за медико-диагностични дейности на изследваното здравно осигурено лице. Посочено е също, че оспорващото дружество има над 250 обекта в цялата страна като основният адрес на лабораторията е [населено място], [улица], придружен с над 30 филиала и над 200 манипулационни в страната. Имайки предвид продължителните срокове на съхранение на медицинската документация, не можело да се очаква тя да бъде на едно място в едно конкретно помещение.

Така постъпилото възражение е разгледано от арбитражната комисия, назначена със Заповед № РД-09-140/25.11.2024г. на директора на РЗОК-Л., която с Решение № 1/27.11.2024г. по Протокол № 1/27.11.2024г., взето единодушно, е приела същото за неоснователно. Мотивите ѝ са, че „...в договора, подписан между оспорващото дружество и НЗОК изрично е посочено, че медико-диагностичната лаборатория осъществява договорената дейност в съответствие с медицинските стандарти в т.ч. и с общите изисквания към преданалитичния етап на лабораторната дейност в структурата по клинична лаборатория в рамките на дневния работен график на лабораторията. В изпълнение на договора с НЗОК лекарят специалист следва да има работен график в лабораторията, който не може да бъде по-малък от 4 часа. Според индивидуалния Договор № 110884/09.10.2023г. адресът, посочен за осъществяване на медико-диагностична дейност е [населено място], [улица], където би трябвало да се съхраняват и първичните медицински документи на хартиен носител. В конкретния случай тези документи не са били налични в момента на проверката, с което е налице нарушение при воденето и съхраняването на документацията от страна на лечебното заведение.”. За решението на комисията жалбоподателят е уведомен с писмо с обратна разписка, доставено на 05.12.2024г. /известие за доставяне на л.39 по делото/. След приключване на работата на арбитражната комисия е изготвен Доклад № РД-01-677/16.12.2024г., с който е предложено на ответника издаването на заповед за налагане на санкция финансова неустойка в размер на по 150 лева за всяко от двете нарушения. Въз основа на този доклад и събраните в хода на административното производство доказателства е издадена оспорената заповед, чиито мотиви са аналогични на констатациите и изводите на проверяващите, обективирани в Протокол № РД-01-677/22.10.2024г.

Същата съдът намира за издадена при неправилно приложение на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл.55, ал.2 ЗЗО националните рамкови договори съдържат условията, на които трябва да отговарят изпълнителите на медицинска помощ, както и реда за сключване на договори с тях; отделните видове медицинска помощ по чл.45; условията и реда за оказване на помощта по т.2; обемите, цените и методиките за остойностяване и закупуване на видовете медицинска помощ по т.2; изискванията относно основните трудови възнаграждения на медицинските специалисти, работещи в лечебни заведения за болнична помощ в изпълнение на договори с НЗОК, които са не по-малко благоприятни от предвидените в колективен трудов договор в отрасъл "Здравеопазване"; критерии за качество и достъпност на помощта по т.2, включително конкретни индикатори за оценка на качеството на лечението на пациентите; документацията и документооборотът и т.н.

Действащият национален рамков договор /НРД МД 2023-2025г./ в чл.243 предвижда, че документацията, която е длъжен да води и съхранява всеки

изпълнител на медицинска помощ /ИМП/ включва първични медицински и финансови документи, съгласно Приложение № 2 и глава десета. В Приложение № 2 са изброени първичните медицински документи, а в глава десета е посочено какво включва медицинската документация. Същевременно в чл.244, ал.1 са изброени първичните медицински документи като според ал.1, т.4 такъв е и направлението за медико-диагностична дейност бл.МЗ-НЗОК № 4. В ал.2 на с.р. е регламентиран документооборотът, като според б.В IV, т.1 и т.2 Направление за медико-диагностична дейност /бл. МЗ-НЗОК № 4/ се издава за извършване на МДИ и ВСМДИ, както следва: 1. за МДИ - издава се от изпълнител на ПИМП/СИМП; 2. за ВСМДИ - издава се от: 2.1. изпълнител на СИМП; 2.2. изпълнител на ПИМП: - по искане на ТЕЛК или НЕЛК; - за ВСМДИ: "Мамография на двете млечни жлези", "Ехография на млечна жлеза" от пакет "Образна диагностика", "Хормони: fT4, TSH", "Туморен маркер: PSA - общ и свободен" и "Изследване на урина - микроалбуминурия" от пакет "Клинична лаборатория"; - за ВСМДИ, които фигурират и като МДИ в друг пакет по друга специалност. Пациентът подписва направлението за медико-диагностична дейност, с което удостоверява, че му е взет биологичен материал или е извършено образно изследване. "Направление за медико-диагностична дейност" (бл. МЗ-НЗОК № 4) може да бъде генерирано и отпечатано и на хартиен носител от лечебното заведение - изпълнител на МДИ и ВСМДИ, при спазване на изискванията, реквизитите и стандарта на документа, посочени в приложение № 2. Според ал.7 на чл.244 НРД МД 2023-2025г., първични медицински документи, в които е предвиден подпис на пациента и същият е положен на хартиен носител, се съхраняват на хартия в лечебните заведения – изпълнители на ПИМП и СИМП. Съгласно чл.245, ал.1 документите по чл.244, ал.1 се изготвят съгласно изискванията, реквизитите и стандарта, посочени в Приложение № 2.

Видовете лечебни заведения са регламентирани в глава втора на Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/. Според чл.8, ал.1, т.3 ЗЛЗ лечебни заведения за извънболнична помощ са и самостоятелните медико-диагностични и медико-технически лаборатории. Съгласно чл.18, ал.1 ЗЛЗ самостоятелната медико-диагностична лаборатория е лечебно заведение, в което лекар/лекари с помощта на други специалисти извършват предписани от друг лекар или лекар по дентална медицина специализирани медицински изследвания по една или повече медицински специалности. В нея работи най-малко един лекар с призната специалност по всяко едно от направленията на дейност на лабораторията. Самостоятелната медико-диагностична лаборатория се управлява от лекар с призната специалност по едно от направленията на дейност на лабораторията /чл.18, ал.3 ЗЛЗ/. Според ал.5 на с.р. изискванията за осъществяването на дейността се определят със съответните медицински стандарти по чл.6, ал.1 като устройството, дейността и вътрешният ред на лабораториите се уреждат с правилник, утвърден от ръководителя на лабораторията.

Посочената разпоредба /чл.6, ал.1 ЗЛЗ/ предвижда, че дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на

пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването. На основание нея, министърът на здравеопазването е приел Наредба № 1/31.01.2014г. за утвърждаване на медицински стандарт „Клинична лаборатория“, обн. ДВ, бр.13/14.02.2014г. С наредбата са регламентирани освен изискванията, касаещи чисто медицинския характер на лабораторните изследвания и общите изисквания към лабораторията на лечебно заведение. Според чл.2 от нея, общите изисквания към помещенията на структурата по клинична лаборатория са следните:

2.1. Помещенията отговарят на действащите в страната здравни изисквания.

2.2. Налице са най-малко следните функционално обособени места в места и направления: чакалня; регистратура; манипулационна; химично и цитологично изследване на урина; клинична химия; хематология; хемокоагулация; специализирани изследвания (хормони, туморни маркери, лекарствени вещества, олигоелементи и др.); миялна; складови помещения, санитарен възел.

2.3. Медико-диагностичните лаборатории могат да имат самостоятелни манипулационни, разположени извън сградата на лабораторията.

2.4. Манипулационните по т. 2.3 разполагат със:

2.4.1. хладилник;

2.4.2. центрофуга;

2.4.3. собствен или на куриерска организация транспорт;

2.4.4. транспортна/и чанта/и.

2.5. Структурата по клинична лаборатория е разположена в помещения, площта на които позволява специфичните лабораторни дейности да бъдат извършвани ефективно съобразно процедурите за управление на качеството, изискванията за безопасността на персонала и грижите за здравето на пациента.

Според чл.17.5 от наредбата, структурата по клинична лаборатория с манипулационна извън сградата, в която се помещава структурата, има и спазва работни инструкции за транспорт (консерванти, опаковка, контейнер) и за съхранение на биологичните проби, изпълнението на които документира с протоколи (работен лист или друга форма), попълнени и подписани от упълномощени лица, с регистрирани: час и дата на вземане на биологичния материал (с точност до 15 мин); час и дата на получаване на биологичния материал; час на извършване на анализа.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е самостоятелна медико-диагностична лаборатория – лечебно заведение по чл.8, ал.1, т.3 ЗЛЗ и в това си качество е сключил с НЗОК Договор за оказване на медико-диагностична дейност № 110884/09.10.2023г. с месторазположение на лечебното заведение [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], регистрационен № на ЛЗ [ЕГН] в ИАМН, Удостоверение за регистрация № 5279/27.04.2017г. от регистъра на лечебните заведения, профил на самостоятелната медико-диагностична лаборатория – клинична лаборатория. Съгласно чл.8 от индивидуалния договор, специалистът от лечебното заведение – ИМП, осъществява дейността си съгласно изискванията на ЗЗО, ЗЛЗ, ЗЗдр, Кодекса на професионалната етика, ЗЛПХМ, подзаконовите нормативни актове и НРД МД 2023-2025г. Чл.15 от индивидуалния договор вменява на изпълнителя при

извършване на медико-диагностични дейности изследвания по специалности „Клинична лаборатория“, „Клинична микробиология“, „Клинична вирусология“, „Медицинска паразитология“ и др., осъществяване на дейността съгласно медицинските стандарти, утвърдени от министъра на здравеопазването. Договорът е сключен на основание чл.59, ал.1 ЗЗО, постановяващ, че договорите оказване на медицинска помощ по този закон се сключват между директора на РЗОК и изпълнителите на медицинска помощ в съответствие с НРД и анексите към тях и с този закон. Т.е. уредбата, касаеща както условията и реда за извършване на дейностите по предоставяне, така и тази по предвиждане на условията и реда за контрол и санкции при неизпълнение, законодателят е предвидил да се уреди в сключваните по образец договори, които представляват административни договори по см. на чл.19а АПК. Следователно общите правила за сключването на административния договор, регламентирани в АПК, са приложими и към процесния договор. Според чл.19а, ал.3 АПК административният договор се сключва в писмена форма и съдържа страни, предмет и съдържание, дата на сключване и подписи на страните, ако друго не е предвидено в специален закон. Или при отсъствие на изискване в специален закон, възложителят по договора няма право да вписва в него условия и изисквания към изпълнителя, каквито не са регламентирани в приложимия специален закон, установяващ изискванията към съдържанието на договора.

В процесния случай това изискване е спазено. В индивидуалния договор няма изискване за регистрация като лечебно заведение на самостоятелната манипулационна, когато тя е разположена извън сградата на лабораторията. Няма изискване и манипулационната да бъде изрично посочена в договора. Т. изискване не е предвидено в ЗЛЗ, нито в медицинския стандарт „Клинична лаборатория“, утвърден с Наредба № 1/31.01.2014г. Аргумент за това може да бъде изведен и от разпоредбата на чл.39, ал.1 вр. чл.49 ЗЛЗ, постановяващ, че на регистрация подлежат лечебните заведения. Манипулационната не е такова заведение. Съответно липсва основание тя да бъде посочвана в индивидуалния договор. В този ред на мисли, твърдението на ответника чрез процесуалния му представител, че след като манипулационната не е вписана в договора дейността, извършена в нея не е предмет на договора, е неоснователно.

В настоящия случай процесното направление за медико-диагностична дейност е изпълнено /взет биологичен материал след изпълнение на съответната документална процедура/, в манипулационната на оспорващото дружество в [населено място]. Това е въпрос, по който страните не спорят. Вмененото на жалбоподателя нарушение по пункт първи от оспорената заповед, е че биологичният материал е взет и изследван на 19.07.2024г. /петък/, а в информационната система е въведено на 22.07.2024г. /понеделник/, с което са нарушени изискванията за работа с медицинска документация. Същото е квалифицирано правно като нарушение по чл.55, ал.2, т.5 ЗЗО, чл.243, чл.244, ал.1, т.4, ал.2, б.”б” IV-т.1 и т.2, чл.245, ал.1 НРД МД 2023 – 2025г. и Приложение № 2 към него. Следва да се посочи, че квалификацията е неточна, тъй като б.”б” не съдържа т.IV. Такава е налична и относима към словесното описание на нарушението в т.”в”. Всички посочени

правни норми обаче нямат отношение към вмененото нарушение. Те са бланкетни, не сочат конкретно правило за поведение, което е нарушено от жалбоподателя и за чието нарушаване е наложена санкция финансова неустойка в размер на 150 лева. В оспорената заповед липсват каквито и да било мотиви в тази насока, такива не се съдържат в съпроводителното писмо или писмените бележки на пълномощните на ответника.

Следва да се посочи и че чл.244, ал.5 НРД МД 2023-2025г. предвижда, че изпълнителите на СИМП отчитат по електронен път документите по ал.2, т.ІІ, ІІІ, ІV и VІІ в РЗОК в сроковете по чл.233 /ежемесечния отчет/. Всяко отчетено "Медицинско направление за консултация или провеждане на съвместно лечение" (бл. МЗ-НЗОК № 3), "Медицинско направление за високоспециализирани дейности" (бл. МЗ-НЗОК № 3А), "Направление за медико-диагностична дейност" (бл. МЗ-НЗОК № 4) и "Талон за медицинска експертиза" (бл. МЗ-НЗОК № 6), подписано от лекаря, извършил дейността (СМД, ВСМД или МДД), се отразява в електронен отчет за извършената дейност на ЗОЛ, отразена в амбулаторни листове в определен от НЗОК формат. Изисквания за въвеждане в информационната система на резултатите от изследването в деня на извършването му не са разписани и в „Условия и ред за извършване на медико-диагностична дейност“ – чл.173-177 от националния рамков договор. Също така в хода на административното производство не е изяснено /липсват мотиви в оспорената заповед/ дали всички резултати са били готови на 19.07.2024г. или е било необходимо още време за това.

В заключение при липса на нормативно установено изискване за въвеждане на резултатите от изследването в Националната здравно-информационна система в деня на извършването му и при въведена обща забрана за полагане на извънреден труд /чл.143, ал.2 КТ/, липсва основание описаното по пункт първи от заповедта да бъде квалифицирано като нарушение на изискванията за работа с медицинската документация.

Аналогично е поставен въпросът и по отношение на второто описано в заповедта нарушение. Видно от посочените в акта нормативни разпоредби, подробно цитирани по-горе, за изпълнителя на медицинска помощ е въведено задължение за съхраняване на първичните медицински документи, сред които е и направлението за медико-диагностична дейност. Изпълнението на това задължение обаче не е обвързано с физическото местоположение на лабораторията, видно и от утвърдения медицински стандарт, като в чл.2.2 от Наредба № 1/31.01.2014г. помещение „архив“ дори не е предвидено. Изцяло във волята на изпълнителя по договора е предоставен избора къде ще изпълнява това задължение – дали ще съхранява документите на място в лабораторията при наличие на възможност за това, в друго свое собствено помещение или специално наето за целта. Задължението се счита за изпълнено с представянето на оригинала на документа, съдържащ подписа на здравноосигуреното лице, на което е извършена медико-диагностичната дейност. В случая задължението е изпълнено като оригиналът на направлението е представен на проверяващите от пълномощника на дружеството Р. при подписване от нея на съставения за резултатите от проверката протокол. При положение, че със Заповед №

РД-01-677/08.10.2024г. е наредено проверката да се извърши в периода от 08.10.2024г. до 08.11.2024г. за съда остава неясно защо е извършена в рамките на един ден и при положение, че проверяващите са били уведомени, че този ден пълномощникът на дружеството отсъства от [населено място], защо не са предоставили срок, в който направлението да им бъде представено. Целта на така въведеното задължение за съхраняване не е създаване на прекомерна икономическа тежест на изпълнителя на медицинска помощ, а доказване във всеки един момент на реално извършване на дейността, за която е заплатила НЗОК.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за незаконосъобразен административен акт – издаден при наличието на отменителното основание по чл.146, т.4 АПК и като такъв той следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора, на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се следват разноски в размер на 200 лева, от които 50 лева за заплатена държавна такса и 150 лева за юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл.24 НЗПП вр. чл.37 ЗПП вр. чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на осъщественото процесуално представителство.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория РАМУС“ ООД Заповед за налагане на санкции № РД-01-677/17.12.2024г. на директора на Районната здравноосигурителна каса - Л..

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория РАМУС“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: